

تورهكه پر سيوهكه

نووسەر: قلاديمير سوتاييف

له ڤووسييه وه بۆ ئەمانى: ه. ئەنگەرۇفا، ز. زاگاس، ف. زيشنيتسەر، م. تۆلۆستۇفا
له ئەلمانىيه وه بۆ كوردى: سەلام عەبدوللا

جارێکیان کەروێشکێک بۆ دارستان ڕۆیشت. تۆرەکە یەکی لە گەل خۆی برد و بۆ قارچک و تووی شرین گەرا بۆ منداڵەکانی، بەلام هیچی نەدۆزییەوه. ئە دوایدا گەیشته چیمەنی دارستانیکی گەوره و ئە ناوەراستی سەوزەلانییە کەیدا دارە سیوێکی گەورەیی بینی و سیوێ سووڕی گەورەو ئاوداری پێبوو؛ ئە خواریشییەوه بە دەورەوبەریدا، سیوێکی زۆر لەسەر ئەرزەکە کەوتبوو. کەروێشکە کە خێرا سیوێکانی کوکاردەوه و تۆرەکە کە ی پێ کرد.

لەولاوه قەلەرەشکە یەک هات و ئە سەر دارە سنەوبەرێک دانیشتهوه و وتی: قاق! قاق! پێیان وایە کەس نایانبینی! هەموو کەسیک دەتوانی بۆ ئێرە بێت، و هەموو سیوێکان بۆ خۆی ببات.

کەروێشکە پێی وت: ئی گەرێ ئە قاق و قیقە کانت، ئێرە سیوێکی زۆر هەیە و بەشی هەموو دانیشتوانی دارستانە کە دەکات. منداڵەکانم ئە مائەوه، برسیانە. کەروێشکە تا پێی کرا، تۆرەکە کە ی تا سەری سەرەوه، پێ کرد. بەئێ، زۆر قورس بوو و ناکری هەلبگیریت.

که رویشکه که به هه زار حال، توره که که ی به سه رزه وییه که راکیشا.
له پریکدا به سه ره وه سه ری له شتیکی توو کین دا؛ چاوی هه ئبری و
تووشی ترسیکی سامناک بوو- له به رامبه ریدا، ورچیک
راوه ستابوو.

ورچه که به نه رینه وه پیی وت: نه وه توره که که ت چی تیایه؟
که رویشکه که، ئارام بووه وه و توره که که ی بو کرده وه.
سیوم هه یه... فه رموو له خزمه تی به ریزتانه.

ورچه که قه پالیک

له سیویک گرت

و نه راندی:

سیوه کانت

زور باشن

و ده بووژینیته وه.

و باوه شیکی

لی هه ئگرت و که وته ری.

که رویشکه ییش ریگا که ی گرتە بەر.

سمۆره له هه موو لایه که وه به باز دانه وه بۆ لای هاتن و به دهنگه
باریکه که یانه وه هاواریان ده کرد: مام که رویشک! مام که رویشک! ئاخ، تکایه
نه ختی سیومان بدهری!

هیچ ناکری، که رویشکه که ده بی تورکه که ی بۆ سمۆره کان بکاته وه.

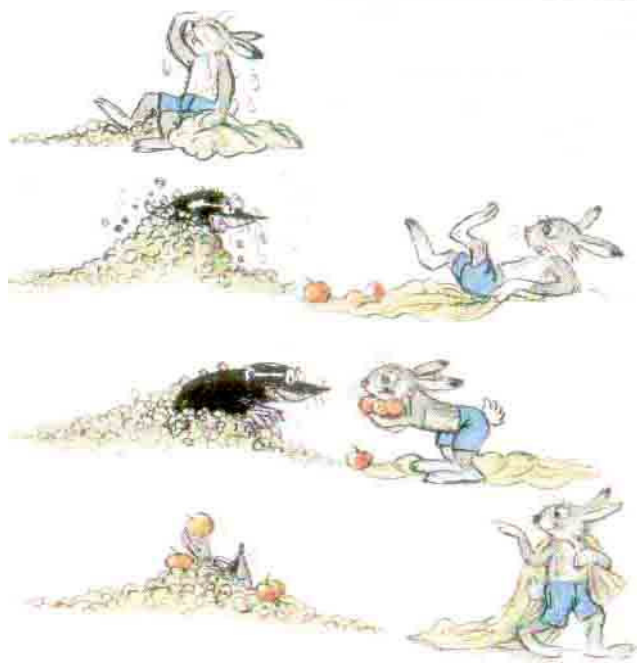
و هەر وا کهوتە ری و ئە مجاریان ڕووبە ڕووی برادەرە کۆنەکە ی بوو و وە
 ڕسیاری لی کرد: ئەوە بو کوی دە ڕوی ئاژە ئە در کینە کە؟
 ژیشکە کە وتی: بو قارچک دە گە ڕیم، بە لام ئەم سال نە هاتە. ڕوانە
 سە بە تە کەم چە ند بە تائە.
 سیوم لی وە ڕبگرە، شەرم مە کە، زۆرم پییە. کە ڕویشکە کە وای وت و سە بە تە ی
 ژیشکە کە ی بە سیو ڕ کرد.

ئەم جارەیان رینگاکە گەیشتە چیمەنیک. ئەوی کۆمەڵی بزنی یاریان دەکرد و ئەلایەن دایکیانەوێ چاودێری دەکران و کەروێشکە کە سیویان پێشکەش کرد.

ئىستا ئىتر كەرويشكەكە ئەوئەندە رۆيشت، ئىتر ماندوو
بوو و ئەسەر گەردىك دانىشت و دەيوست بچەسىتەو
ئە پرىكدە....

خاك هەلکەنەكە وتى(زۆر سوپاستىشتان دەكەم) و ئە ژىر زەويىيەكە خۆى
شاردەو.

به لام له ماله وه، دهميکه خيزاني باوکه که رویشک، چاوهرواني گه رانه وهی دهکهن. بو
نه وهی کاته که يان به سهر ببهن، دايکه که نه فسايه کی بو منداله برسويه کانی گيرايه وه.

به ئی، له پڕیكددا دهركاكيان كرايهوه و يهكسهه گۆمه ئیك سمۆره به سه به تهیه کی پر له گویز، راوه ستابوون و یه کیکیان وتی: دایکم زۆر سه لاوتان ئی دهكات و ئهمه ی پێشكهش به ئیوه كرد. نوشی گیانتان بیت! و بوی ده رپه رین.

دایكه كه له بهر خۆیه وه وتی: نه خیر، ئای له م ئاجبایه تییه.

پاش ماوهیه کی کورت ژیشکه که بو سەردان هات و سەبەتە یەکی پر له قارچکی
 پی بوو و پرسیری کرد: پیاوی مائە که له مائە وەیه؟
 له وەلامدا دایکی مائە که وتی: نەخیر، ئیمرو بەیانی زوو کهوتە ری و هیشتا
 نەگەراوەتەوه. ژیشکه که مائاوا بیانی لی کرد و سەبەتە که یشی بویان
 به جیهیشت.

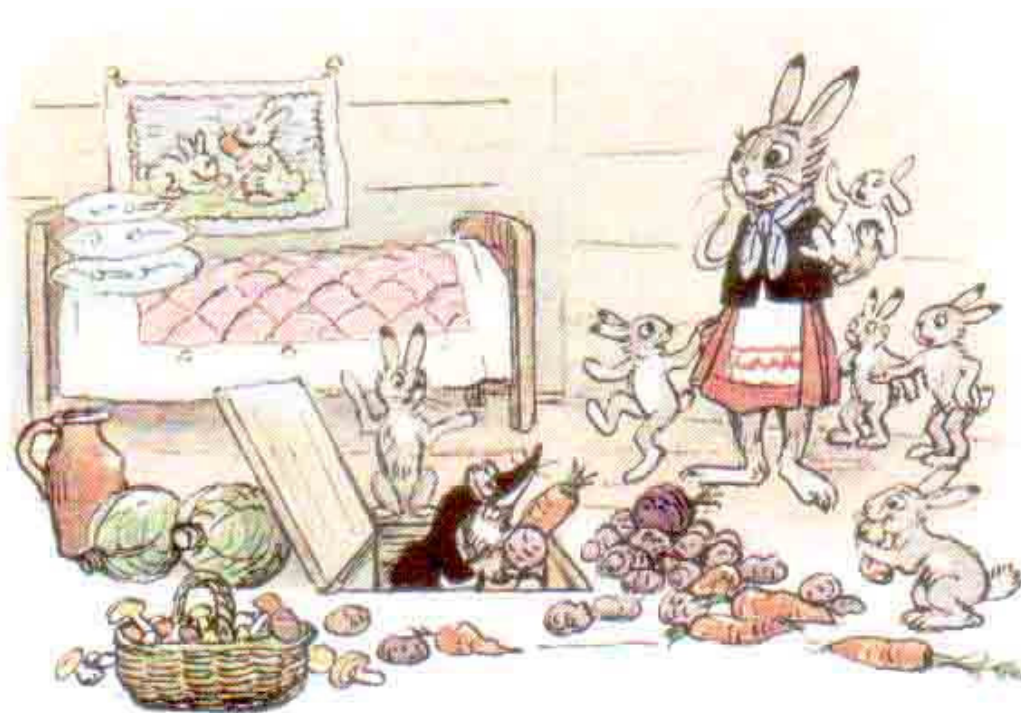
بزنی هاوسیشیان گژوگیا و پهرداخیکی گه وردهی پر شیری بویان هیئا و به
دایکه کهی وت: ئه مانه بو منداله کانت.

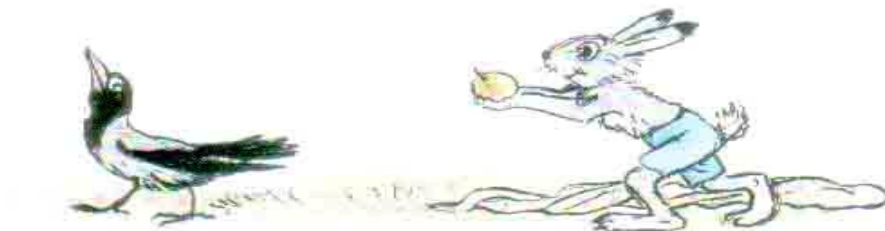
ئەم ئاجايەتییە کۆتایی پى نەهات، ئە پریکدا، جیرە ئە درزی ژیرخانه کەووە
بەرزبوووەوە و سەری (خاک هەلکەنە) هکە لیووەوە دەرھات و پرسیاری کرد: بەرپز
کەرویشک لیڕە دەژی؟

دایکی مائە کە پیی وت: بەلی، لیڕە دەژی
خاک هەلکەنە ئە وەلامدا وتی: کەواتە بە درووستی زەوییه کەم هەلدری و
چەندین جووری میووی هەلدا بو سەرەووە: گەزەر، پەتاتە، کەرەوز و چەوئەندەری
سوور.

(سەلاویکی پى پایان بو کەرویشک) وای پى وتن و ئە ژیر زەمینە کە خوێ وون
کرد.

که رویشکه که هیشتا هه ره سه ره ریگایه به ره و ماله وه.
 قه له ره شه که به دوایه وه ده رویشت: قاق! قاق! تو هه موو سیوه که ت پیشکه ش
 کرد، به لام هیچت به من نه دا!
 که رویشکه که گیژ بوو. دوا سیوی ناو تورکه که ی ده رکردو وتی: فه رموو، وه ریگره!
 نه م سیوه جوانترینیانه! به عافیتان بیت!

قاق! قاق! قاق... من پێویستیم بە سیوی تۆ نییه و حەزی لی ناکەم، بەلام ئەمە
 ئەوپەریەتی! تۆرەکیەکی بەتال بۆ منداڵە برسییەکانت دەبەیتەو!
 کەروێشکە: بەلی، من... من ئیستا بۆ ناو دارستانە کە دەگەرێمەو
 تۆرەکیەکی تری سیو دەهێنمەو.

بۆ کۆی دەچیت ئەی نەگبەت؟ بڕوانە چ هەورە ڕەشیک، بەرپگەویدیە.
 بەلام کەرویشکە کە تا هیزی تیدا بوو، بە ڕاکرتن بەرمو دارستانە کە ڕۆیشت.
 هەر کە گەیشته دارە سیوێکە....

گورگه که، که رویشکه که ی بینى و، لیکاو ده می هاته خواره وهو پرسىاری لى کرد:
نه وه تو چى ده که ی لی ره؟

من... من دەمويست سێو بۆ منداڵەکانم بێهەو.ه.
 گورگ: تۆ زۆر هەز دەکەیت لە سێو خواردن؟
 کەرویشک: بەڵێ، زۆر هەز لە سێو خواردن دەکەم
 (منیش زۆر هەز لە خواردنی کەرویشک دەکەم) گورگە کە وای وت و پەلاماری
 کەرویشکە کەیت دا.

که چی، ئیستا توره که به هانای که رویشکه که، هات.

شهو درهنگانیك بوو كاتی كه رویشكه كه هیڊی هیڊی به رهو ماله وه گه رایه وه.

مندالە تیربووه‌کانی له‌ناو خه‌ویکی قوڵدا بوون و ته‌نها دایکه که‌رویشک
 خه‌وی لی نه‌که‌وت و به‌ بی ده‌نگییه‌وه، فرمیسی ده‌رشت.
 نه‌وجا له‌ ده‌رگا که‌ درا....

که رویشکه بچکۆلانه کان له جهوت خهوی شرینه وه بیدار بوونه وه و هاواریان کرد: هورا! هورا! باوکه مان گه رایه وه!
 دایکه که رویشک دهرگا که ی کرده وه و ده بینی باوکه که رویشک له سه رییه وه تا بن پیی ته پ بووه. ئه و جا به هه ناسه ساردیییه که وه وتی: من داله خوشه ویسته کانم، من هیچم بو خواردن نه هی ناوه ته وه.
 دایکه که رویشکیش به خه مباریییه که وه وتی: ناخ، که رویشکه بی چاره که م.

له پڕێکدا خانوو ده که یان که وته له رزین و دهنگه دهنگیگ هات.
 نهوه گورگه که یه! خیراکه ن، ده رگاکه دا بخه ن! خۆتان بشارنه وه!
 جیره جیری شوشه، به رزبووه وه و له دوو تووی په نجه ره که وه ورچیک به که له
 زله که یه وه، سه ری ده رهینا و به ناراندنه وه وتی.

فه رموون وه ری بگرن، من نه مه تان پێشکه ش ده که م. نه مه هه نگوینیکی زۆر
 باشه، هه نگوینی قه ره نگویییه.

له رۆژی داهاوو، خیزانی که رویشک هه موویان بۆ نانی به یانیان کۆبوونه وه.
جا چ میوه و خوراکیکی به له زهت له سه ر میزه که نه بوو: قارچک، گوین،
چه وه ندهر، تور و هه نگوین، په تاته و گه زهر.

قهله‌رەشکە زیرەکە سەری زۆر سوورما و تی: من تیناگەم چۆن لە
تورەکە یەکی بەتالدا، ئەو هەموو شتە باشانە ی لێ دەر دەکرین؟

